

Warszawa, 23 grudnia 1938 r.

URZĄD PATENTOWY

B 61 h 11/06

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 27505.

Kl. 20 f, 41.

Servo-Frein Dewandre Société Anonyme
(Liège, Belgia).

Rozdzielacz sprężonego powietrza.

Zgłoszono 25 września 1936 r.

Udzielono 29 października 1938 r.

Pierwszeństwo: 26 września 1935 r. dla zastrz. 1—3, 7; 20 marca 1936 r. dla zastrz. 4—6 (Francja).

Wynalazek dotyczy rozdzielaczy sprężonego powietrza, służących do łączenia przyrządów pomocniczych na przemian ze źródłem sprężonego powietrza i z atmosferą. Wynalazek niniejszy dotyczy głównie rozdzielacza o szczególnie prostej budowie, zajmującego mniej miejsca i będącego całkowicie szczelnym, przy czym narządy jego są wykonane tak, że jakiegokolwiek nieoczekiwane (przypadkowe) działanie przyrządu pomocniczego jest wykluczone w przypadku niebezpiecznego upływu środka z rozdzielacza.

Według wynalazku rozdzielacz zawiera pierwszą komorę, połączoną ze źródłem

sprężonego powietrza, w której ślizga się tłok zaworowy, poddany działaniu sprężyny i ciśnieniu sprężonego powietrza, przy czym głowica tego tłoka, zaopatrzona w materiał elastyczny opiera się normalnie o gniazda, wykonane w kadłubie tego rozdzielacza, w celu przzerwania połączenia między tą pierwszą komorą i drugą komorą, która połączona jest z pomocniczymi przyrządami i z atmosferą i w której umieszczony jest osiowo zawór rozrządczy, przerywający z chwilą jego uruchomienia połączenie między tą ostatnią komorą i atmosferą i działający na głowicę wspomnianego tłoka powodując jego wysuwanie w

celu utworzenia połączenia między źródłem sprężonego powietrza i pomocniczymi przyrządami oraz w celu ściśnięcia, przy końcu swego suwu roboczego uszczelnienia z materiału elastycznego, umieszczonego między narządem połączonym w jedną całość ze wspomnianym zaworem rozrządczym i oporkiem, przewidzianym na kadłubie rozdzielacza.

Wynalazkiem objęte są również odmiany wykonania rozdzielacza, jak również środki do zamykania zaworów tego rozdzielacza oraz środki, umożliwiające łatwe łączenie szeregu rozdzielaczy, przeznaczonych do indywidualnego rozrządu różnych przyrządów pomocniczych.

Poniżej opisano różne przykłady wykonania wynalazku, wyjaśnione przy pomocy załączonego rysunku, na którym fig. 1 przedstawia podłużny przekrój osiowy pierwszej postaci wykonania rozdzielacza; fig. 2 — widok boczny rozdzielacza według fig. 1, zaopatrzonego w urządzenie zamykające zawory; fig. 3 — widok z góry szeregu rozdzielaczy, połączony za pomocą jednego tylko przewodu, tworzącego sworzeń łącznikowy; fig. 4 — przekrój osiowy drugiej postaci wykonania rozdzielacza; fig. 5 — widok boczny rozdzielacza według fig. 4; fig. 6 przedstawia podłużny przekrój osiowy trzeciej postaci wykonania rozdzielacza, zaopatrzonego w urządzenie zamykające zawory; fig. 7 — widok z góry rozdzielacza według fig. 6; fig. 8 — widok czołowy rozdzielacza przedstawionego na fig. 6; fig. 9 przedstawia rozdzielacz podobny do rozdzielacza według fig. 6, zaopatrzonego jednak w odmienne urządzenie zamykające; fig. 10 przedstawia rozdzielacz według fig. 9 w położeniu otwarcia zaworów i wreszcie fig. 11 przedstawia inną jeszcze odmianę wykonania rozdzielacza, którego kadłub jest utworzony z dwóch części współśrodkowych, osadzonych obrotowo względem siebie.

W przykładzie wykonania wynalazku,

przedstawionym na fig. 1 i 2, rozdzielacz posiada kadłub 5, w którym jest wykonana cylindryczna komora 6, połączona z jednej strony z poprzecznym przewodem 7, służącym do doprowadzania sprężonego powietrza, z drugiej zaś strony z przewodem 8, łączącym tę komorę z pomocniczym przyrządem, mającym być uruchomionym.

W cylindrze 9, wykonanym na przedłużeniu komory 6, i posiadającym średnicę większą od tej komory, osadzony jest ślizgowo tłok 10, zaopatrzony na swej zewnętrznej powierzchni cylindrycznej w podłużne żłobki 11.

W kołowej wnęce 12, wykonanej między cylindrem 9 i komorą 6, jest utworzone w dolnej części tej ostatniej pierścieniowe gniazdo 13, o które opiera się normalnie uszczelnienie (przybitka), umocowane w głowicy tłoka 10. Tłok ten podlega działaniu sprężyny 15, opartej o płytkę 16, przymocowaną do kadłuba 5 i zamykającą szczelnie dolny koniec cylindra 9.

W górnej ściance komory 6 jest wykonany osiowy otwór 17, służący do prowadzenia wydrążonego cylindra 18, stanowiącego zawór do powietrza atmosferycznego i zaopatrzonego w kryzę 19, prowadzoną we wgłębieniu 20, którego dno jest zaopatrzone w uszczelnienie 21.

Płytką 22 umocowaną w górnej części kadłuba 5 i zaopatrzona w otwór 23, poprzez który przechodzi cylinder 18, ogranicza suw tego ostatniego w kierunku na zewnątrz.

Cylinder 18 jest zakończony nasadką 24, w której jest osadzona przegubowo w miejscu 25 dźwignia 26, wahająca się w miejscu 27 na wsporniku 28, połączonym w jedną całość z płytką 22.

W swym położeniu normalnym kryza 19 cylindra 18 jest oparta o płytkę i utrzymywana w tej pozycji za pomocą sprężyny 29, działającej na przegub 25.

W położeniu narządów, przedstawionym na fig. 1, pomocniczy przyrząd, podle-

gający uruchomieniu, jest połączony z atmosferą za pomocą przewodu 8, komory 6 i wydrążonego cylindra 18.

Sprężone powietrze, prowadzone z jakiegokolwiek źródła przewodem 7, dopływa kanałami 11 do cylindra 9 i działa jednocześnie ze sprężyną 15 na tłok 10 w celu hermetycznego zamknięcia za pomocą uszczelnienia 14 połączenia między tą komorą 7 i komorą 6.

Zakładając obecnie, że na dźwigni 26 wywierany jest nacisk z dołu do góry, dźwignia ta przy swym ruchu kątowym wywoła ślizganie się w dół cylindra 18, którego dolny koniec oprze się o uszczelnienie 14 tłoka 10, powodując w ten sposób zamknięcie połączenia komory 6 z atmosferą.

Przy dalszym swym ruchu cylinder 18 będzie wypychać tłok 10 aż do zetknięcia się kryzy 19 z uszczelnieniem 21, wytwarzając połączenie między przewodem 7, komorą 6 i przewodem 8, prowadzącym do pomocniczych przyrządów, podlegających wówczas działaniu sprężonego powietrza.

W celu przerwania tego działania wystarczy puścić dźwignię 26, która pod działaniem sprężyny 29 przejmie ponownie swe położenie spoczynkowe, pociągając ku górze cylinder 18 i podnosząc tłok 10, który oprze się ponownie swym uszczelnieniem 14 o gniazdo 13, przerywając w ten sposób połączenie między sprężonym powietrzem i pomocniczymi przyrządami, które zostają ponownie połączone z atmosferą, co ma na celu zapobieżenie nieprawidłowemu działaniu przyrządu pomocniczego, powstającemu przy upływie sprężonego powietrza wskutek nieszczelności, przy czym komora 6 pozostaje stale połączona z atmosferą za pomocą wydrążonego cylindra 18, gdy rozdzielacz znajduje się w stanie spoczynku.

Z drugiej jednak strony może być zastosowane urządzenie do ryglowania rozdzielacza w jego położeniu roboczym.

Fig. 2 przedstawia odmianę rozrządczą-

go urządzenia rozdzielacza, w którym dźwignia 26 jest ukształtowana na swym przegubowym końcu tak, że posiada kciuk 30.

Na dźwigni wahadłowej 33, osadzonej obrotowo w miejscu 34 i przegubowo w miejscu 25 na nasadce 24, jest wykonana pochyła płaszczyzna 31, zaopatrzona we wgłębienia 32. Na dźwignię 33 działa sprężyna 35, utrzymująca cylinder 18 w położeniu podniesionym, gdy dźwignia znajduje się w swym położeniu opuszczonym w dół.

W celu wytworzenia połączenia między źródłem sprężonego powietrza i pomocniczym przyrządem wystarczy podnieść dźwignię 26, powodując przechylenie dźwigni 33, aż do wejścia wierzchołka kciuka 30 do wgłębienia 32, w którym jest on utrzymywany za pomocą sprężyny 35.

Przy tym ruchu dźwignia 33, przechylając się dokoła punktu 34, opuszcza cylinder 18 w dół i powoduje w ten sposób połączenie przewodu 8 ze sprężonym powietrzem.

W celu przerwania połączenia ze sprężonym powietrzem wystarczy nacisnąć dźwignię 26 w dół, wskutek czego kciuk 30 wychodzi z wgłębienia i dźwignia 33 może zająć ponownie swe położenie spoczynkowe pod działaniem sprężyny 35.

W przykładzie, przedstawionym na fig. 4, kadłub 40 zawiera cylindryczną komorę 41, połączoną z jednej strony z przewodem 42, doprowadzającym czynnik pod ciśnieniem, z drugiej zaś strony — z komorą 43, umieszczoną na osiowym przedłużeniu komory 41, w której znajduje się wylot przewodu 44 do odprowadzania czynnika do pomocniczych przyrządów.

Tłok lub zawór 45, umieszczony w komorze 41, jest zaopatrzony na swej zewnętrznej powierzchni cylindrycznej w podłużne żłobki 46 i posiada na swej górnej stronie podkładki 47 z elastycznego materiału, odpornego na działanie oleju i

umocowanego we wgłębieniu, wyciętym w głowicy tego tłoka.

Na płycie 40a, stanowiącej jedną całość z kadłubem 40 i tworzącej dno cylindrycznej komory 41, opiera się sprężyna 48, która normalnie odpycha tłok 45 w celu oparcia podkładki 47 na pierścieniowym gnieździe 49, utworzonym w pierścieniowym wydrążeniu 50 kadłuba 40.

W głowicy 51, przymocowanej do górnej części kadłuba 40, jest utworzona na przedłużeniu komory 43 komora 52, w której jest prowadzony zawór 53, rozrządzany za pomocą drążka 54. Po przepływie powietrza atmosferycznego z tyłu zaworu 53 zastosowany jest otwór 55, wykonany w głowicy 51.

Zawór 53 jest przedłużony w postaci drążka 56, przebiegającego osiowo przez komorę 43, przy czym dolny koniec tego drążka znajduje się w pewnej odległości od tłoka 45. Otwór 57, wykonany na odpowiedniej wysokości w ścianie komory 52, łączy normalnie komory 43 i 52 z atmosferą. Pierścieniowa podkładka 58, wykonana również z materiału elastycznego, nierozkładającego się pod działaniem oleju, a spoczywająca na górnej krawędzi komory 43 jest osadzona w wydrążeniu, przewidywanym w głowicy 51.

Głowica 51 jest ponadto zaopatrzona w górnej swej części w występ 59, na którego końcu osadzona jest obrotowo dźwignia rozrządcza 60, połączona przegubowo z jednej strony z nasadką 61, przymocowaną do drążka rozrządczego 54.

Miedzy górną częścią głowicy 51 i nasadką 61 umieszczona jest sprężyna 62.

W położeniu rozdzielacza, przedstawionym na fig. 4, 5, przyrząd lub przyrządy pomocnicze połączone z przewodem 44 są połączone z atmosferą za pomocą komór 43 i 52 oraz za pośrednictwem otworu 57. Sprężone powietrze, prowadzone przewodem 42, przepływa, począwszy od pierścieniowej komory 50, żłobkami 46, wykona-

nymi w cylindrze 41 i działa na tłok 45 jednocześnie ze sprężyną 48 w celu dociśnięcia podkładki 47 do gniazda 49, zamykając bezwzględnie szczelnie połączenie między przewodem 42 i komorą 43.

Działając na dźwignię 60 w kierunku przeciwnym działaniu sprężyny 62 powoduje się ślizganie zaworu 53 w komorze 52 w celu zamknięcia otworu 57. W ten sposób przerywa się połączenie z atmosferą. Zawór 45, wypychany następnie za pomocą końca drążka 56 wytwarza połączenie między przewodem 42, połączonym ze źródłem sprężonego powietrza i przewodem 44, prowadzącym do pomocniczych przyrządów, przy czym tłok 53 opiera się szczelnie na podkładce 58.

Zwalniając dźwignię 60, powoduje się ruch przeciwny ruchomych narządów rozdzielacza, mający na celu zamknięcie zaworu 45 i utworzenie następnie połączenia pomocniczych przyrządów z atmosferą przez cofnięcie zaworu 53 do jego położenia spoczynkowego, otwierając tym samym otwór 57.

W rozdzielaczu przedstawionym na fig. 6, 7 i 8, kadłub 63 posiada komorę 64, w której znajduje się wylot otworu 65, przeznaczony do połączenia go z przewodem, prowadzonym do przyrządów pomocniczych.

Komora 64 jest przedłużona osiowo przy pomocy cylindra 66 o średnicy większej od średnicy tej komory. Komora 64 łączy się z otworem 67, do którego przyłącza się przewód, prowadzący do źródła środka sprężonego.

W cylindrze 66 ślizga się zawór lub tłok 68, zaopatrzony w podkładkę 69 z odpowiedniego elastycznego materiału, odpornego na działanie oleju. Uszczelka ta winna przylegać do pierścieniowego gniazda 70 pod działaniem sprężyny 71, zastosowanej między tłokiem 68 i korkiem 72, zamykającym dno cylindra 66, jak również i pod działaniem środka pod ciśnieniem,

doprowadzanego z tyłu tłoka poprzez otwór 67, pierścieniową przestrzeń 73 i żłobki 74, wykonane podłużnie na cylindrycznej powierzchni tego tłoka 68.

W wydrążeniu 75, wykonanym na przedłużeniu komory 64 i zaopatrzonym w otwór 75a, łączącym się z atmosferą, ślizga się zawór 76, zaopatrzony w podkładkę 77 z odpowiedniego materiału elastycznego, przeznaczoną do opierania się o pierścieniowe gniazdo 78.

Drażek 79, utrzymywany osiowo przez zawór 76, wysięga do komory 64, stykając się z głowicą tłoka 68 i utrzymuje stałą odległość między zaworami 76 i 68.

Na osi 80, utrzymywanej przez występ lub nasadkę 81, utworzoną na końcu kadłuba 63, osadzona jest obrotowo dźwignia 82, zaopatrzona w kciuk 83, działający na stalową płytkę 84, umieszczoną w zaworze 76, w celu wypychania tego ostatniego pomimo elastycznego działania sprężyny 71, gdy dźwignia 82 znajduje się w jednym ze swych skrajnych położań. Kciukowi 83 nadaje się przy tym taki kształt, ażeby ryglował on dźwignię 82 w jej skrajnych położeniach.

Działanie rozdzielacza według fig. 6 jest następujące. W położeniu narządów, przedstawionym na rysunku, środek pod ciśnieniem, doprowadzany przewodem 67 działa na tłok 68 łącznie ze sprężyną 71 w celu szczelnego przylegania podkładki 69 do swego gniazda 70, natomiast komora 64 jest połączona z atmosferą poprzez otwór 74a.

Dla otwarcia rozdzielacza dźwignię 82 opuszcza się w dół, doprowadzając ją do położenia, zaznaczonego na fig. 6 liniami przerywanymi. W położeniu tym dźwignia 82 pozostaje zaryglowana dzięki odpowiedniemu zakrzywieniu kciuka 83.

Podczas opuszczania dźwigni 82 w dół, wierzchołek kciuka działa przeciw działaniu sprężyny 71, w celu jednoczesnego wypychania zaworów 76 i 68, opierając szczel-

nie podkładkę 77 na gnieździe 78 i przerywając połączenie komory 64 z atmosferą, natomiast zawór 68, oddalając się od swego gniazda wytwarza połączenie między źródłem środka sprężonego i pomocniczymi przyrządami poprzez przewód 67, przestrzeń 73, komorę 64 i przewód 65.

Dla zamknięcia rozdzielacza wystarczy podnieść dźwignię 82 ażeby pod działaniem sprężyny 71 dźwignia ta i zawory 76 i 68 były doprowadzone do ich początkowego położenia i utrzymywane w tym położeniu pod łącznym działaniem sprężyny 71 i czynnika pod ciśnieniem, działającym z tyłu tłoka 68, przerywając tym samym działanie czynnika w pomocniczych przyrządach, które łączą się wtedy z atmosferą.

W odmianie wykonania rozdzielacza, przedstawionej na fig. 9 i 10 środku bloku, mające za pomocą kciuka, uwidocznione w rozdzielaczu według fig. 6, 7 i 8 są zastąpione rygłem, ślizgającym się samoczynnie.

W tym celu do kadłuba 63 rozdzielacza jest przymocowana skrzynka 85, zawierająca na osiowym przedłużeniu tego rozdzielacza przestrzeń, w której porusza się występ 86, przewidziany na tłoku 76 i zaopatrzony w zwężenie 87.

Skrzynka 85 posiada z drugiej strony prowadnicę 88, umieszczoną poprzecznie w płaszczyźnie osiowej rozdzielacza, w której ślizga się pod działaniem sprężyny 89 rygiel 90 z popychaczem 91. Środkowa część zwężona 92 rygla jest zaopatrzona w otwór, poprzez który przechodzi występ 86.

Dźwignia 93, osadzona przegubowo w skrzynce 85 na czopie 94, służy do działania na zewnętrzny koniec grubszej części 86 i rozrządza zawory 76 i 68 pomimo przeciwdziałania sprężyny 71.

Gdy osoba obsługująca rozdzielacz życzy sobie uzyskać połączenie między źródłem środka sprężonego i pomocniczymi

przysięgami winna ona nacisnąć tę dźwignię 93 (fig. 9) w celu wypchnięcia grubszej części 86 i przyciśnięcia zaworu 76 do swego gniazda 75a. W tym położeniu grubszej części 86, wąska część 92 rygla 90 wchodzi samoczynnie w przewężenie 87 pod działaniem sprężyny 89 (fig. 10). Osoba manipulująca może wówczas przerwać oddziaływanie na dźwignię 93, przyrządy bowiem pozostaną połączone ze źródłem środka sprężonego aż do chwili, gdy obsługujący naciskając na popychacz 91 wyjmie rygiel 90 z przewężenia 87 umożliwiając tym samym powrót zaworów 76 i 68 do ich normalnego położenia pod działaniem sprężyny 71, przerywając jednocześnie połączenie źródła sprężonego czynnika z pomocniczymi przyrządami i wznowiając połączenie tych ostatnich z atmosferą.

Na podstawie powyższego można stwierdzić, że rozdzielacz według wynalazku zajmuje nadzwyczaj mało miejsca, mimo że posiada przekroje przepływu dla sprężonego czynnika w zupełności dostateczne dla szybkiego uruchomienia przyrządu pomocniczego.

Dzięki swemu kształtowi i wykonaniu przewodu 7, doprowadzającego sprężone powietrze (fig. 1), można uskutecznić szybkie łączenie szeregu rozdzielaczy, przeznaczonych do indywidualnego rozrządu różnych przyrządów.

Jak uwidoczniono na fig. 3 różne rozdzielacze są umieszczone obok siebie przy zastosowaniu między nimi uszczelnienia. Wydrążony sworzeń 36, tworzący kanał do doprowadzania sprężonego powietrza i połączony z każdym rozdzielaczem, przechodzi przez przewód 7 i utrzymuje sztywno zespół tych rozdzielaczy za pomocą nakrętki 37.

Postać wykonania wynalazku, przedstawiona na fig. 11, pozwala uniknąć zastosowania giętkich przewodów do połączenia rozdzielacza według wynalazku z pomoc-

niczymi przyrządami, jeżeli te ostatnie są przeznaczone do kąowego ich przedstawiania względem osi tego rozdzielacza.

Na tym końcu rozdzielacz posiada kadłub 95, zawierający komorę 96, przebiegającą osiowo, przy czym na przedłużeniu tej komory w dolnej części jest utworzony cylinder 97, zamknięty na swym końcu korkiem 98. Cylinder 97 posiada pierścieniowe wydrążenie 99, w którym wykonany jest otwór 100. Wylot tego otworu znajduje się w przewodzie, łączącym sztywno rozdzielacz ze źródłem gazu lub cieczy.

W cylindrze 97 ślizga się tłok lub zawór 101, posiadający w górnej swej części uszczelkę 102 z odpowiedniego materiału elastycznego, przeznaczoną do opierania się o swe pierścieniowe gniazdo, wykonane w kadłubie 95.

W cylindrycznej powierzchni tłoka 101 wykonane są podłużne rowki 104, przez które gaz lub płyn pod ciśnieniem, dopływający przez otwór 100 wypływa, by łącznie ze sprężyną 105 działać na tłok, w celu szczelnego docisnięcia uszczelki (przybitki) 102 do gniazda 103 i zamknięcia wszelkiego połączenia między źródłem gazu lub cieczy i komorą 96.

Dokoła górnej części kadłuba 95 obraca się odpowiednio prowadzony narząd 106, podtrzymywany przez wałkowe, kulkowe lub inne łożysko 107, którego część obrotowa jest przymocowana do kadłuba 95 za pomocą pierścienia 108.

Wspomniany narząd 106 jest przystosowany do przymocowania go do podstawy, poruszającej się dokoła osi rozdzielacza, utrzymującego przyrządy pomocnicze.

Narząd 106 jest przymocowany do obrotowej części 107 łożyska za pomocą nakrętki 109. Między kadłubem 95 i narządem 106 umieszczony jest wycinek uszczelniający 110. Narząd 106 tworzy na przedłużeniu komory 96 komorę 111, połączoną za pomocą otworu 112 ze sztywnym prze-

wodem, idącym do przyrządów pomocniczych.

W otworze, wykonanym osiowo w narządzie 106, ślizga się rurka 113, tworząca zawór do powietrza atmosferycznego i wysięgająca do komór 111 i 96 do miejsca, leżącego w pobliżu tłoka 101.

Rurka 113 jest zaopatrzona w kryzę 114 prowadzoną w wydrążeniu 115, którego dno jest zaopatrzone w elastyczną uszczelkę 116.

W górnej części narządu 106 jest umocowana płytką 117, posiadającą otwór, poprzez który przechodzi rurka 113. Płytką ta ogranicza przesuw rurki 113 ku górze.

Nasadka 118, utworzona na końcu rurki 113, jest osadzona przegubowo na kolankowej dźwigni 120, obracającej się w punkcie 121 na wsporniku 122, stanowiącym jedną całość z płytką 117.

Rurka 113 jest normalnie utrzymywana w położeniu przedstawionym na rysunku za pomocą dowolnego elastycznego środka, w jaki zaopatrzone jest urządzenie rozrządcze.

Jest zrozumiałe, że niezależnie od kątownego położenia dokoła osi rozdzielacza narządu ruchomego 106, a tym samym niezależnie od położenia wspornika 122, można działać na dźwignię 120 w celu opuszczenia w dół rurki 113 i oparcia dolnego końca tej rurki na uszczelce 102, ażeby przerwać połączenie komory 96 z atmosferą i wywołać następnie wypchnięcie tłoka 101, wytwarzając w ten sposób połączenie między źródłem sprężonego gazu lub cieczy i pomocniczymi przyrządami poprzez otwór 100, komory 96 i 102 oraz poprzez otwór 112.

Zwolnienie mechanizmu rozrządczego powoduje doprowadzenie dźwigni 120 i zaworów w ich położenie początkowe.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Rozdzielacz do łączenia przyrządów pomocniczych na przemian ze źródłem

sprężonego powietrza i z atmosferą, znamienny tym, że w jego kadłubie jest utworzona pierwsza komora, połączona ze źródłem sprężonego powietrza, w której ślizga się tłok-zawór, którego głowica, zaopatrzona w materiał uszczelniający, opiera się o gniazdo, wykonane na wspomnianym kadłubie, pod działaniem sprężyny i sprężonego powietrza, w celu przerywania normalnie połączenia między wspomnianą pierwszą komorą i drugą komorą, łączącą się z pomocniczymi przyrządami i z atmosferą, i w której to drugiej komorze jest umieszczony osiowo zawór rozrządczy, który z chwilą jego uruchomienia przerywa połączenie między tą ostatnią komorą i atmosferą i działa na głowicę wspomnianego tłoka-zaworu, wypychając go w celu utworzenia połączenia między źródłem powietrza pod ciśnieniem i przyrządami pomocniczymi oraz w celu ściśnięcia przy końcu swego ruchu roboczego uszczelki, wykonanej również z elastycznego materiału i umieszczonej między narządem połączonym z tym zaworem rozrządczym i oparciem, wykonanym w kadłubie rozdzielacza.

2. Rozdzielacz według zastrz. 1, znamienny tym, że zawór rozrządczy posiada kołnierz, opierający się o gniazdo z uszczelką tak ułożony względem kanałów, łączących przewód 8 z atmosferą, iż z chwilą jego uruchomienia przerywa połączenie między drugą komorą rozdzielacza i atmosferą, a następnie wypycha tłok-zawór z bocznymi rowkami ze swego siedzenia, łącząc źródło sprężonego powietrza z pomocniczymi przyrządami.

3. Rozdzielacz według zastrz. 1 i 2, znamienny tym, że zawór rozrządczy stanowi wydrążony drążek, tworzący przewód, stanowiący normalnie połączenie między drugą komorą rozdzielacza i atmosferą, które to połączenie zostaje przerywane z chwilą działania końca wspomnianego drążka na tłok-zawór, w celu jego wypchnięcia.

4. Rozdzielacz według zastrz. 1 — 3, znamienny tym, że kadłub rozdzielacza jest utworzony z dwóch współśrodkowych części, umieszczonych obrotowo względem siebie przy zastosowaniu między nimi uszczelnienia i narządu obrotowego, przy czym każda z tych części jest zaopatrzona w jeden z zaworów rozdzielacza.

5. Rozdzielacz według zastrz. 1 — 4, znamienny tym, że dźwignia do poruszania zaworu rozrządczego posiada na swym końcu połączony przegubowo z kadłubem rozdzielacza kciuk lub podobny narząd, działający bezpośrednio lub pośrednio na ten zawór w celu zaryglowania go w jego położeniu roboczym, gdy dźwignia ta znajduje się w określonym położeniu kątowym.

6. Rozdzielacz według zastrz. 1 — 4, znamienny tym, że zawór rozrządczy posiada narząd ryglujący, umieszczony bocznie i poprzecznie na drążku rozrządczym zaworu i przeznaczony do samoczynnego

wchodzenia w przewężenie tego drążka, przy czym wysuwanie narządu ryglującego jest dokonywane ręcznie.

7. Rozdzielacz według zastrz. 1 — 3, 5, 6, znamienny tym, że przewód do doprowadzania gazu lub cieczy, łączący pierwszą komorę rozdzielacza, jest umieszczony poprzecznie i bocznie w kadłubie rozdzielacza w celu umożliwienia szybkiego łączenia szeregu rozdzielaczy za pomocą wydrążonego sworznia, wchodzącego w ten przewód i utrzymującego sztywno ze spół różnych rozdzielaczy, przy czym wspomniany sworznień jest połączony z każdym rozdzielaczem i tworzy kanał wlotowy do sprężonego powietrza.

Servo - Frein Dewandre
Société Anonyme.
Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.

FIG. 2.

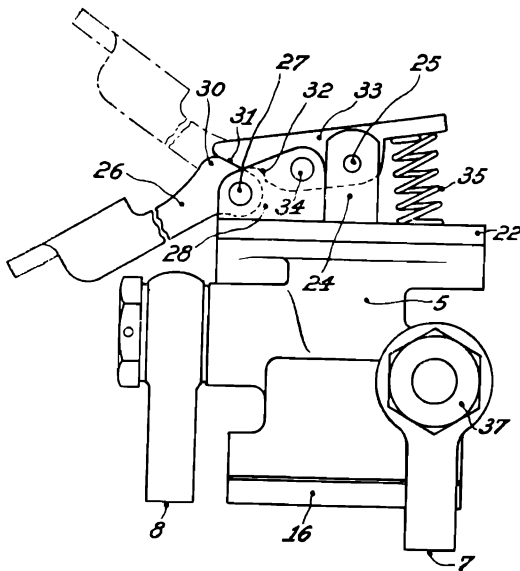

FIG. 1.

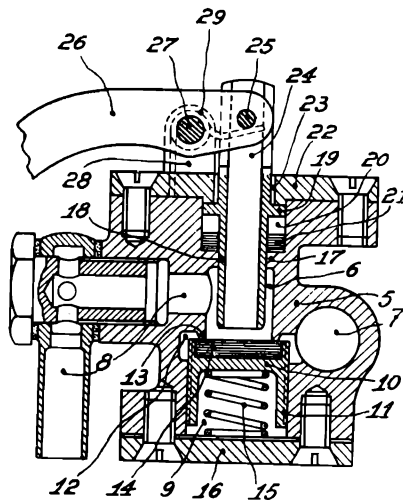

FIG. 3.

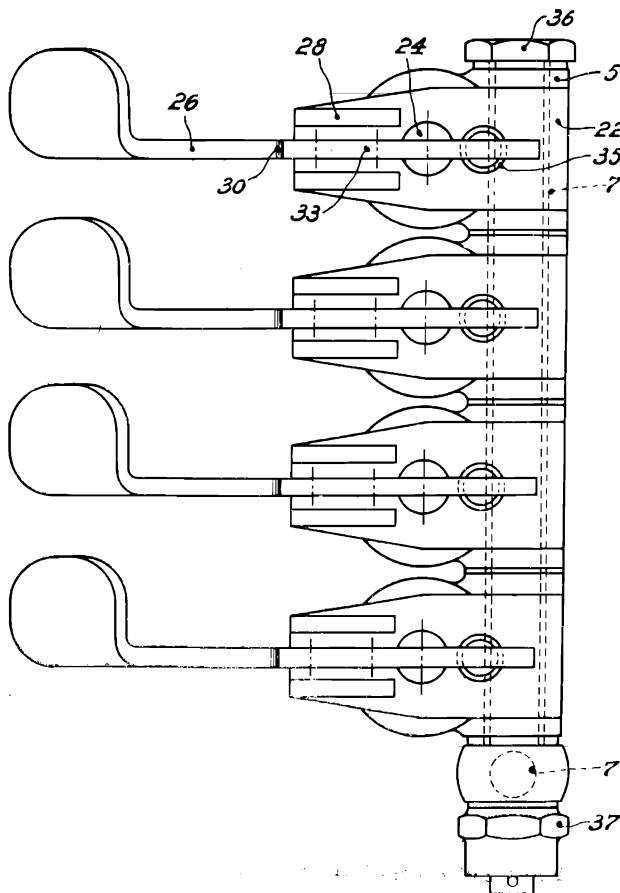

FIG. 4.

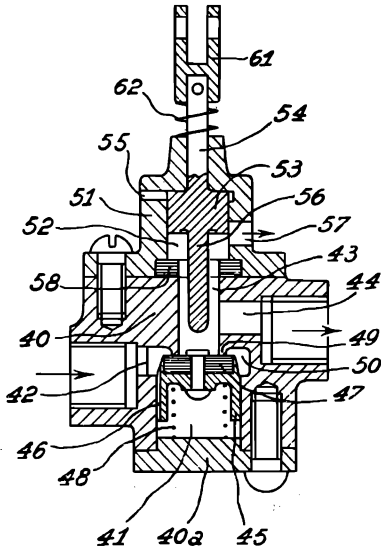

FIG. 5.

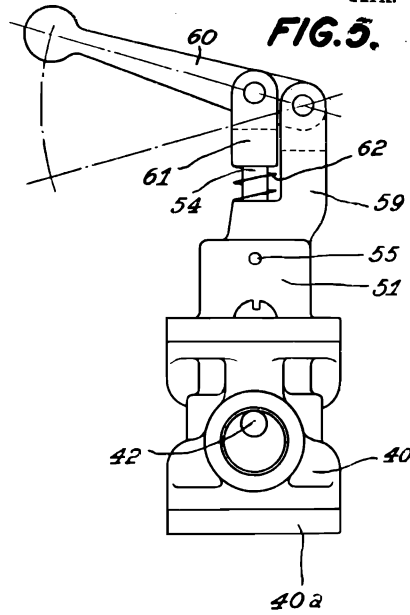

FIG. 6.

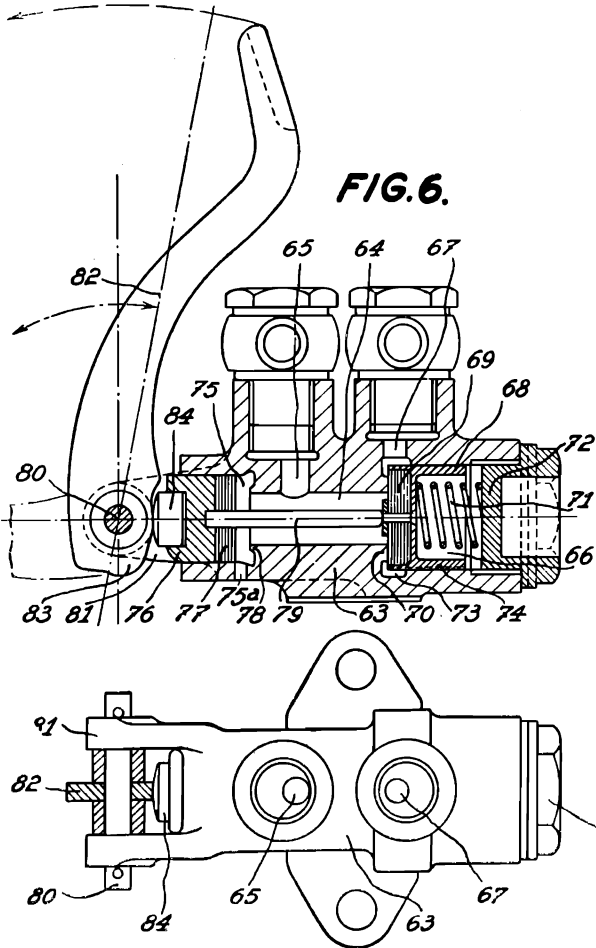

FIG. 8.

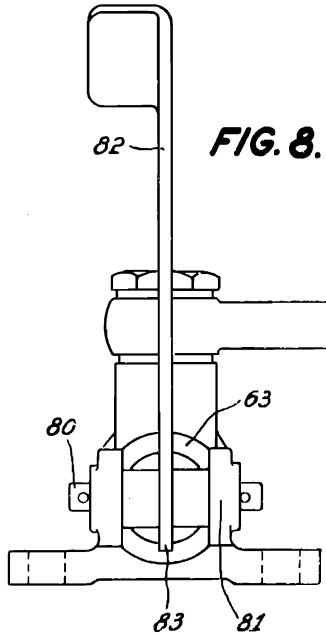

FIG. 7.

